

*Швець Катерини Валеріївна,
курсант Навчально-наукового
інституту № 3 Національної
академії внутрішніх справ*

*Науковий керівник:
Кривицький Юрій Віталійович,
доцент кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

ВПЛИВ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ НА МОВНУ СВІДОМІСТЬ ПРАВООХОРОНЦІВ

Специфіка юридичної освіти полягає в необхідності формування професійних якостей, якими повинен володіти правоохоронець. Професійна діяльність правоохоронця має свою специфіку. Кваліфікованому працівнику необхідно, насамперед, володіти широким діапазоном знань і вмінь, які дозволятимуть не лише розуміти всі тонкощі правової діяльності, а й приймати відповідальні рішення, враховувати найдрібніші деталі при розслідуванні злочинів чи правопорушень, ефективно взаємодіяти та контактувати з людьми.

Важливим аспектом діяльності правоохоронця є етика поведінки, що передбачає наявність моральних якостей, певних принципів, поглядів, життєвої позиції. Загальновідомо, що мовна свідомість особистості відчуває певний вплив з боку професійної сфери. Мовна свідомість правоохоронця формується під впливом спеціалізованої сфери – юриспруденції. Центральним компонентом свідомості представників цієї професійної групи повинна бути правова свідомість, яка тісно переплетена з моральною, політичною, релігійною формами суспільної свідомості. Одним з рівнів правосвідомості є професійна правосвідомість, яка складається в ході спеціальної підготовки (наприклад, при навчанні в юридичному закладі вищої освіти), у процесі здійснення практичної юридичної діяльності. Так, С.С. Алексєєв зазначає, що суб'єкти цього рівня мають володіти спеціалізованими, деталізованими знаннями чинного законодавства, вміннями і навичками його застосування [1, с. 23].

У правосвідомості відображається суспільне життя. Як специфічні способи відображення В.В. Кожевников називає правові категорії і поняття: права і обов'язки, закон і законність, суд і правосуддя і т. д. Уже на третьому курсі здобувачі вищої освіти починають пред'являти до себе, своєї праці підвищені вимоги, оцінюючи себе як учасників юридичної професійної культури. Відбувається формування професійної мовної свідомості – правосвідомості. Інтерес представників цієї групи зміщується з людської сфери на предметну галузь: замість людини, правоохоронець починає бачити якісь абстрактні правовідносини без суб'єкта.

Аналіз інноваційних освітніх технологій, спрямований на розвиток і формування мовної компетентності майбутніх правоохоронців, надає підстави зробити висновок про їх орієнтованість на побудову різноманітних форм лінгвокомунікативних відношень між суб'єктами, а також на побудову

ефективного середовища як простору освітньо-мовного розвитку особистості. Розробка таких технологій повинна проводитись відповідно до принципу мотиваційної готовності до реалізації професійної мовної свідомості в професійній діяльності.

Таким чином, отримані знання реалізуються в професійній діяльності. Подібний взаємозв'язок є важливою складовою професійної мовної свідомості.

Список використаних джерел

1. Алексеев С. С. Введение в юридическую специальность. Москва : Юрид. лит., 1976. 256 с.

*Шейда Олена Миколаївна,
курсант Навчально-наукового
інституту № 1 Національної
академії внутрішніх справ*

Науковий керівник:
*Завальний Андрій Миколайович,
завідувач кафедри теорії держави та права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

ВИДИ ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Будь-яке правопорушення несе за собою моральну і, головне, юридичну відповідальність. Держава, в процесі охорони, застосовує до правопорушників засоби карального примусу, тобто завдає правопорушнику втрати особистого, організаційного і матеріального характерів.

Юридична відповідальність – вид соціальної відповідальності, що полягає в застосуванні державою до правопорушника певних заходів примусу, передбачених санкціями правових норм. Єдиною підставою для юридичної відповідальності є склад правопорушення. Якщо поведінка суб'єкта не має ознак правопорушення, то ця особа не підлягає юридичній відповідальності.

В юридичній науці є два аспекти розуміння юридичної відповідальності:

1) позитивна (перспективна або заохочувальна) – передбачає заохочення за виконання корисних для суспільства і держави варіантів поведінки;

2) негативна (ретроспективна або охоронна) – передбачає покарання за правопорушення.

Головні ознаки юридичної відповідальності:

1) це один з видів державного примусу у формі каральних і право відновлювальних заходів;

2) це негативна реакція держави на правопорушення та суб'єкта, винного в його вчиненні;

3) вона виникає тільки за наявності правопорушення;